Ч. 172. Второк 13 серпня (31 липня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні і справа руского університету. — Франция в справі мира на Балкані. — Велике заворушене в Болгарії.

Міністер справ внутрішних бар. Гайнольд приїхав дня 9 с. м. із Семерінґа до Відня і явив ся насамперед в міністерстві справ внутрішних, де позалагоджував біжучі справи. Відтак приймав у себе буковиньского президента краю ґр. Мерана, з котрим обговорював буковиньскі краєві справи, головно скликане буковиньского сойму. З міністерства справ внутрішних пішов міністер до президиї ради міністрів; де також залагодив біжучі справи. О 3 год. по полудни приймив відтак заступника голови українського клюбу пос. Василька, з котрим конферував більше як дві години. Предметом нарад були крім справ буковиньского сойму на першім місци польско-рускі переговори в справі руского університету у Львові. О 6 год. вечером поїхав бар. Гайнольд до Кальтенляйтґебен, де відвідав президента міністрів ґр. Штірґкга а відтак поїхав назад на Семерінґ.

Пос. Василько поїхав з Відня до Карльсбаду, де конферував з головою українського клюбу дром Костем Левицким а відтак поїхав на курацию до Гамбурґа в Німеччині.

Суботнішна „N. fr. Presse“ подає розмову свого дописувателя з якоюсь визначною личностию, добре обзнакомлено з переговором в справі руского університету. Інформатор той сказав, що настрій Кола польского для полагоди сеї справи єсть так користний як ніколи перед тим і справа руского університету знаходить ся в стадиї близького полагодження.

З Черновець доносять до „N. W. Tagbl.“: В Каменці відбували ся минулого четверга дуже численні збори виборців, на котрих оба українскі посли Спенул і Лукашевич здавали звіт зі своєї діяльности. Послідний з них підніс значінє цісарскої відозви до Українців і єї наслідки, а збори ухвалили однодушно резолюцию в справі як найскоршого основаня українского університету у Львові. Збори висказали відтак признанє і подяку українському клюбови буковиньских послів за єго становище і єго діяльність та висказали також жаданє заведеня рівноправности православних Русинів на Буковині з Румунами.

В суботу відбуде ся рада міністрів в цїли ухваленя желань Цїсареви з нагоди надходячих уродин. Нарада буде відбувати ся імовірно під проводом президента міністрів ґр. Штірґка, котрий має ся значно ліпше. — Спільні Делеґациї мають зібрати ся дня 23 вересня, а засїданя палати послів розпічнуть ся мабуть дня 22 жовтня.

До „Frankf. Ztg.“ доносять з Петербурга, що французкий президент міністрів Поанкаре приїхав до Петербурга з готовим пляном італяньско-турецкого мира. Формула, придумана Францию ґарантує Італії ефективне занятє Лібії, а Туреччині право зверхности. Коли би межи Росиєю а Францию прийшло в сій справі до порозуміня, то Франция занялась би енерґічно мировою акциєю. Грецкі острови в Середземим мори мусїли би безусловно вернути назад до Туреччини.

З Константинополя і Цетиня надходять рівночасно вісти, що борба на турецко-чорногорскій границі веде ся дальше. З Цетиня доносять урядово, що правильне войско турецке почало в суботу знову атакувати Чорногорців коло місцевости Вілце. Борба тревала цїлий день і атак відперто. Чорногорске правительство вислало до всїх репрезентантів заграничних держав окружник, в котрім передовсїм представляє коротко дотеперішні турецко-чорногорскі конфлікти пограничні, викликані некористним трасованєм границї.

Різня в містї Кочані в Македонії недалеко болгарскої границї викликала в Болгарії велике заворушенє. В згаданім містї недавно тому якісь Болгари кинули бомбу на Турків, внаслідок чого згинуло 10 магомедан, жителів того міста. Щоби вімстити ся за то, кинулись

---

8)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

В дальшій дорозі по Секвані. — Лювр. — Осередок міста на острові. — Палата справедливости. — Морґа.

В дальшій дорозї по Секвані минаємо один із найкрасших мостів в Парижи, міст Рояль, положений саме в тім місци, де кінчить ся город Тілїрійский, а починає ся палата Тільрії. Міст сей, до котрого пляни подав славний французкий будівничий Мансар (Mansard), а котрий побудовано коштом короля Людвика XIV. в роках 1684—89, спочиває на 5 камінних луках і піднимає ся в гору так, що здає ся, мов би по середині був легко заломаний. В сім місци переїзджало ся давнїйше поромом через ріку і від того остала ся ще й до нинї на лівім березї против моста назва улиці „Поромова“ (Rue du Bac).

Пливучи горі рікою видимо на ліво від сего моста Павільон цьвітів Лювру зі стрімкою кришею і монументальними коминами. Величавий представляє ся вид при заході сонця. Біложовті мов стара слонева кість відбивають ся каблуки моста в дрожачім синім зеркалї Секванни; в оливних і бронзових красках сьвітять ся гилясті вязи, що ростуть по обох боках моста, а поза ними видніють ся на синявім тлї шпилясті бані і вежі. Веселе, повне житя враженє сего образу міста збільшає ще значний рух. На ріці сунуть ся лодки, кораблї з набором розбивають білї филї, а понад низькими мурами по боках моста показують ся на яснім небі темні сильветки горішної части тїла піхотинців, хребти коний та обсаджені людьми криші омнібусів.

По мості Рояль приходять зелїзні мости Карувель, збудований в роках 1832—34 з 4 величезними статуями з пісковця і Пон дес Арт на 8 каблуках, збудований в 1801—3 лиш для піхотинців. Сей послідний міст знаходить ся якраз напроти Лювру.

Лювр єсть то величезний будинок, збудований в красним ренесансовім стилю і зачисляє ся нинї до найкрасших будівель в Парижи. Колись був на сім місци мисливский двірок, відтак королївска палата. За Людвика XIV. добудовано т. зв. Новий Лювр і так повстав величезний квадратовий будинок, звернений одною стороною до ріки, в середині котрого знаходилось велике подвірє. Від 1793 р. був тут головний музей в Парижи. Будинок сей був досить занедбаний і аж за Наполеона III. відновлено єго около 1852 р. зовсїм і він прибрав теперішний вид. Тут були опісля двірскі помешканя, тут містили ся міністерства, музей, бібліотека, були городи, площа, де відбували ся паради, уїзджальня, стайнї і т. д. Від 1871 р., т. є. від часу, коли у Франциї заведено републику, містить ся в сій величезній палатї лиш міністерство фінансів і музей; бібліотека згоріла в 1871 р.

Музей в Люврі займає найбільшу часть палати і належить до найбільших і найбогатших на сьвітї. В нїм містять ся скарби штуки, нагромаджені сотками літ в королївских палатах та позабирані з монастирів позамиканих в часї революциї або звезених Наполеоном з Італії та закуплених за державні гроші або записаних вісляками добродіями. Музей той дїлить ся на 6 відділів, а то: на відділ з єгипетскими старинностями; з грецкими і римскими старинностями; старинности восточних народів; образи, картони і мідьорити; новійші різьби; предмети штуки середновічних часів і з часів ренесансу (відродження); маринарка і етноґрафія. Найбільшим скарбом сего музея то ґалерия образів, обнимаюча 2000 таких малярів як Рафаель, Тіціян, Рубенс, Мурілльо, Рембрандт, Кореджджо і др. Найдорогоцїннїйші образи знаходять ся вилючно разом в Квадратовій сали. В музею взірців єсть 37.000 ручних рисунків.

Часть широкого побережа понизше Лювру

магометани на християн і стали їх різати, при чім мало їм помагати турецке войско. Кажуть, що Турки вимордовали там 150 Болгар. Вість о тім викликала в цілій Болгариї так велике огірченє, що в місті Тарасаґора утворив ся комітет, котрий видав відозву, взиваючу до війни против Турків, а рівночасно постановлено вислати послів до всіх болгарских міст, щоби они взивали горожан до війни з Турками. Внаслідок алярмуючих вістий, вернув зараз до Софії не лиш турецкий посол Набі-бей, котрий виїхав був до Константинополя, але також і сам король Фердинард, котрий наміряв пробувати в своїй маєтности на Угорщині до осени. Король виїхав дня 10 с. м., а виїзд наступив так нагло, що не зложено окремого поїзду, лиш єго ваґон сальоновий причіплено до кошицкого поспішного поїзду. В Кошицях передав єму урядник почтовий три якісь обширні депеші.

Новинки.

Львів, 12 серпня 1912.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував старших радників судових при краєвім висшім суді у Львові Ад. Зоммера і Волод. Виспяньского гофратами висшого суду краєв. у Львові, а старш. радникови судовому Герм. Ґармайнови надав титул і характер радника Двору з увільненем від такси.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вертаючи з Марієнбаду задержав ся Кракові, а нині в понеділок має вернути до Львова.

— **Введенє реформ виплати** при властях скарбових в Галичині. З днем 1 січня 1913 війде в житє в галицкій адміністрациї скарбовій реформа виплат, введена вже у всіх краях, репрезентованих в Раді державній крім Дальмациї. Від того дня почавши будуть асиґновані властями скарбовими побори службові, винагородженя, запомоги, належитости доставців і — з малими виїмками — всякі инші видатки залагоджувані обовязково почтовою касою ощадности і то або готівкою через почту, або — о скілько управнений належить до обороту клірінґового — відповідним вписом на єго конто. Від дня 1 лютого 1913 будуть в той спосіб виплачувані емеритури і заосмотреня цивільних функционарів державних і їх родин.

Нова тота система виплат єсть з одної сторони догіднійшою для інтересентів як дотеперішна, бо відпадає тут всяка особиста інтервенция в урядах, а крім того не буде ся після правила вимагати виставлюваня поквітовання. З другої же сторони родить то дійстно просту маніпуляцию в державних касах і урядах рахункових та значну пільгу для урядів податкових.

— **Тучі і зливи.** Із Станиславова доносять: В четвер около 2 год. по полудни настав межи стациями Тарнавицею лісною, Надвірною а Ловою на шляху Станиславів-Воронянка хмаролом в наслідок чого шлях зелізничий ушкоджений в кількох місцях. По полудни поїзд особовий ч. 3119 мусів вернути з Тарнавиці лісної до Станиславова, поїзд 3115 що відходить о 5 год. 36 м. по полудни не відійшов зовсім. Рух заведено на ново о 10 год. вечером.

Дня 7 с. м. около пів до 4 год. лютила ся в Ставках коло Янова страшенна буря з громами і вихром а опісля настала велика злива. Дерева виривало з корінем і ломило, з більшої части хат позривало криші а кілька стоділ таки зовсім рознесло.

З Борислава знов доносять: В четвер по полудни лютила ся тут страшна буря з громами. Грім вдарив в закіп фірми „Триюмф“ ч. 3 і закіп той згорів до тла.

Сильна буря з громами навістила в четвер також Олешиці і охрестність і наробила величезної шкоди.

— **На злодійский сховок** часом і рицинусовий олій помагає, як того найновійший доказ маємо на злодіях, що обікрали п. Блюма на зелізници в дорозі межи Чернівцями а Станиславовом, о чім ми вже коротко доносили. Як вже звістно, коли властитель більшої посілости і посол на сойм п. Блюм виїхав з Черновець в напрямі як до Львова присіло ся до того самого ваґона ще трох Жидів з Румунії, котрі купили білети лиш до Коломиї а там знов купили білети до Станиславова. Кельнер реставрацийного ваґона Шмідт, добре запамятав собі тих подорожних а коли п. Блюмови пропали гроші і ті пасажири десь щезли, Шмідт подав докладний їх опис комісареви львівскої поліциї на головнім дворци п. Ґондзіньскому а той телеґрафічно передав той опис директорови станиславівскої поліциї п. Лукомскому. На то одержав п. Ґондзіньский відповідь із Станиславова, що там такі три пасажири перебували в одним з тамошних готелів і від'їхали опісля до Черновець. П. Ґондзіньский зателефонував тоді до черновецкої поліциї, котра вийшла на дворець злодіям на стрічу і зараз по приїзді їх арештувала.

При злодіях знайдено лиш 20.000 корон, але они випирали ся крадежі і казали, що то якийсь їх приятель дав їм ті гроші до схованя. Поліция зачала тепер пильно слідити за тим приятелем, бо припускала, що то якийсь

називає ся пристанию сьв. Николая і ніби потверджує то, що Парижани говорять о своїм місті а то, що „Париж єсть морскою пристанию“. Тут стоїть звичайно морский корабель з жовтим комином а на бруку коло малих митових хаток наконичені міхи, скрині і бочки, прикриті зеленими плахтами. На другім боці Секвани виднїють ся ідеали стоячі в противности до торговлі; поважно піднимає ся баня академії, на побережних мурах стоять довгим рядом оббиті бляхою скрині антикварів, що продають старі книжки. Секвана ділить ся тут на дві розтоки, котрі обнимають остров Сіте (Cité), на котрім містить ся найстарша часть міста.

Остров Сіте вистає від західної сторони острим кінцем у воду і виглядає так, мов би то був передний конець корабля. На тім кінци стоять пишні дерева а з помежи них виглядає вершок каплиці „Сен Шепель“ що збудована на подвірю палати справедливости, та вежі церкви Пречистої Діви, званої по французски „Нотр Дам“. Величаво красний міст Пон Неф (Pont Neuf) переходить через кінчик згаданого острова і сполучає оба береги ріки. Міст той славлений колись яко чудо будівничої штуки, має також і широку історию, котру якийсь французский учений списав аж в двох томах. Тут колись за молодших літ дурів цілий Париж; тут була торговиця всіляких новостий; тут було зборне місце всіляких непотрібів, званих по французски „флянерами“, котрих в Парижи ніколи не забракло. Фаринники їли тут розжарене вугле і витягали крілики із шкіри перепудженого міщанина; довкола співаків або артистів, що виставляли лялькові театри, збирали ся громадки людий а коло тих знов крутили ся всілякого рода злодії; знахорі захвалювали свої чудотворні бальзами і ліки від болю зубів, гостцю і любови а торговельники стариною продавали в малих ротундах всіляку дрявь. В тім місци, де Пон Неф переходить через остров, стоїть напроти памятника Генриха IV. кілька старих домів. В однім з них мешкала пані Ролянд, коли її одного студеного дня в жовтни з пообтинаним волосєм і зі звязаними взад руками віз кат на своїм возі; тоді то она послідний раз споглядала довго на свою тиху, любу домівку.

Права розтока ріки служить ще й нині за пристань і тут можна побачити дуже живописне і ріжнородне житє великого міста. В горі на березі сидить якийсь маляр і малює образ а в долині під ним продають мельони і ґранатові яблока; двигарі, що виносять з кораблів товари, придивляють ся хвильку розпочатому образови. Під мостом аж курить ся від пороху, бо там якісь майстри направляють матераци і чистять волосінь та вовну; в иншім місци шматярі перебирають призбирані шмати а недалеко від них спить якийсь запитий волоцюга. Вечером особливо коли дощ, то під мостом повно якихсь обдертих волоцюгів, котрі тут шукають захисту і ночують, скоро їм поліция дасть переночувати; але буває часто, що серед темної ночи і підчас дощу блимають під мостом маленькі ліхтарні — то увихає ся поліция, але на жаль попадають ся їй в руки звичайно лиш бідаки, люди бездомні і нуждарі, що гинуть з голоду, підчас коли хитрі злодії і небезпечні розбишаки вже давно звідси повтікали.

По лівій розтоці несе нас лодка попри палату справедливости на острові Сіте. Єсть то сірий, понурий будинок о грубезних мурах, котрий виглядає зовсім так, як би там удушили ся стогни неодного нещасливого вязня. Три понурі, круглі вежі і одна гранчаста, нарожна, та сьвята каплиця (Sainte Chapelle) то ще останки середновічної королівскої палати, яка стояла на сім місци. Початок сеї палати, колиска французскої монархії, сягає аж до римских часів. Тут пробували вже Меровінґи а ґрафи Парижа зробили були з неї кріпость против Норманів. За короля Людвика IX Сьвятого, подобала она більше на якесь мале місто, як на одноцілий будинок. Тут крім будинків до мешканя стояли також відділені городами і подвірями маґазини і пивниці на вино, кузьня, де робили зброю, кушнірска робітня та клітки на птиці і дикі зьвірята. Щоби зберегти достойно останки страстий Христових а то терновий вінець, губку, котрою подавано Христови жовч з оцтом і спису, котрою Христови бік пробито, казав Людвик IX виставити тут красну каплицю із струнких камінних стовпів і ріжнобарвного скла. Підчас великої французскої революциї переховували в сій каплици міхи зі збіжем а за консуляту всілякі акти; тепер зробили з неї знову давну прекрасну каплицю. Із спальні короля Людвика зроблено пізнійше салю засідань парляменту. Розповідають, що король Людвик XIV увійшовши до сеї салі в остроґах і з пужівном в руці крикнув: „Держава то я!“ L'Etat c'est moi!)

Фронт сеї палати єсть звернений до бульвару, на котрім відбуває ся головний рух межи правим і лівим берегом Секвани. Позолочувана зелізна решітка обгороджує широке подвіре, з котрого по широких отвертих сходах входить ся до середини палати, украшеної банею. Перша саля, до якої входимо, то саля де Па Перді (страчених кроків — Salle des Pas-Perdus). Єсть то саля величезних розмірів, оперта на дорийских стовпах зі стінами одностайної камінної краски, робить холодне, але величаве і торжественне враженє. Люди, що походжають по сій величезній передній комнаті палати справедливости, виглядають дуже маленькі. Чорні ризи, білі краватки і чорні скіряні теки надають характеристичної ознаки людем, що сюди переходять; то адвокати, судиї і проча інтересована публика. На сім місци, де тепер саля де ля Перді, була за Людвика IX велика сьвітлиця на дворскі пири, а в ній стояв довжезний стіл, зроблений з одної мармурової плити, при котрім засідало богато заграничних монархів.

Страшні кроваві події нагадує північно-східна часть сего будинку звана Консієржрі (слово „консієрж — concierge — значить „двірник“, „ключник“ або й „дозорець вязниць“). Тут була колись вязниця для тих, що були на смерть засуджені. В споді під землею тортуровано людий. Одну з підземних комнат призначених до тортурованя, названо „лапкою на миши“ (souricière). бо тут замкнених людий миши заїдали. В иншій комнаті знов були тайні отвори, котрі западали ся, та скоро замкнений тут чоловік зачав ходити і случайно станув на такий тайний отвір, він впадав тоді на острі ножі, а з них пвсто в ріку. Ще нині показують тут келї, де сиділи засуджені на смерть Дантон і Робеспієр і де їм обстригано волосє та перебирано в одіне, в якім мали лягати під ґільотину. Недалеко від келї єсть келя, в котрій сиділа королева Мария Антоанета дожидаючи смерти. У вересни 1792 р. страчено таки тут в Консієржрі не менше лиш 288 людий.

(Дальше буде).

четвертий спільник, котрий забрав решту гроший. Нараз злодиї розпочали голодівку, не хотіли нічого їсти а то полицію здивувало і викликало підозріне тим більше, що у одного злодія знайдено знов один банкнот на тисяч корон звинений в кульочку. Полиция пригадала собі тоді, що злодиї ховають иноді гроші у власнім тілі і то двояким способом або з гори крізь рот або з долини у відходову кишку. Отже арештованим дано спору порцию рицинусового олію і — успіх показав ся знаменитий. Дозорець пильнував дуже докладно відходи злодіїв і небавком з радостию дав знати комісареви полиції п. Найбекови, що у відходах одного із злодіїв знайшло ся 6 банкнотів по тисяч корон. Дальше ревізия переведена дуже докладно о 2 год. по полудни на тілі арештованого Ізаака Розенфельда викрила там ще дальших 10.000 корон, що разом дає суму 36.000 корон, а не достає ще 5.250. Нема здає ся сумніву, що бракуючу суму викриє рицинус у третего арештованого Нухіма Арона.

— **Страшне землетрясенє.** На Туреччину звязли ся, видко, навіть сили природи. Сильне землетрясенє навістило оногди побережа Греції, Малої Азиї та грецкі острови, а осередком єго було очевидно море Мармора, бо найсильнійше далось землетрясенє відчути в Дарданелях, Константинополи, Ґаліполі, Адріянополи і Кадікеї.

Наочні сьвідки стверджують, що землетрясенє наробило в Дарданелях страшенної шкоди. Якийсь зранений вояк, що прибув з Дарданелів до Константинополя, розповідає, що там не остав ся ані один дім, — всі завалили ся. Завалили ся також і касарні, причім згинуло 5 вояків, а богато єсть поранених. Між заваленими домами знаходить ся також дім перского консуля і два сусідні доми, в котрих в однім знаходило ся мешканє австрийского консуля. Мошея, анґлійский консулят і грецка церков сильно ушкоджені. Мури і фасади домів положених над берегом моря, порозривало. Греблю в кількох місцях позаливала кипяча вода, котра понаповнювала також розколини в скалах.

Після приватних вістий число убитих і ранених підчас катастрофи землетрясеня доходить до тисяч осіб. В Перістеріс викинуло море на беріг множество неживих риб. На острові Мармора ушкоджена церков і школа та завалило ся богато домів. В Ґаліполі згинуло богато вояків. В Адріянополи завалило ся 20 мечетів, богато домів і веж. Коло Дедеаґ щезли горячі жерела. В Перістеріс вибух підчас землетрясеня огонь і згоріло звиш 200 домів, згинуло 70 осіб а ранених єсть 150. Подібно й в Чорлю, при зелізници що іде до Адріянополи вибух також огонь, згоріло 300 домів.

Телеґрами.

Париж 12 серпня. З Константинополя доносять: Пароплав, котрий минув місто Ґаліполі доносить, що місто се завалило ся, а люди днюють і ночують в городах і на поли. В многих місцях поспадали підчас землетрясеня лямпи і викликали пожежу. З Константинополя надходять безнастанно урядові і приватні вісти, з котрих показує ся, що землетрясенє було катастрофою великих розмірів. В місцевости Бар коло Ґаліполі завалило ся 350 домів. Одна дівчинка згинула, 6 осіб єсть тяжко зранених.

Вчерашне землетрясенє наробили в Константинополи шкоди в кількох урядових будинках, головно в будинках міністерства скарбу, просьвіти і почти.

Петербург 12 серпня. Вість, подану одною заграничною ґазетою, що підчас побуту Поанкаре в Петербурзі порушена буде справа Дарданелів, заперечено з кругів урядових.

Петербург 12 серпня. В звязи з приїздом францускго президента міністрів Поанкаре розійшла ся знов чутка, що російске правительство хоче висказати єго побут в цїли заключеня угоди о нову позичку державну, потрібну до виконаня фльотової проґрами і инших справ, викликаних французко-російским союзом. Міністерство скарбу заявляє, що чутка та єсть безосновна. Російский уряд скарбовий не потребує зовсім запомагати ся новими позичками.

Солунь 12 серпня. Ібраґім паша повідомив Арнаутів, що не може потягати до одвічальности членів бувших кабінетів Гакі- і Саіда-пашу. Коли палата збере ся, то вільно їй буде поставити ті кабінети в стан обжалованя. Що до відданя їм зброї, то загальний зворот єсть неможливий, правительство може звернути лиш тим, що мешкають над границею і взагалі тимкотрим потреба оружия.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубым друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшаня.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†). 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*); 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю. 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).